

TORAH OHR • PARSHAS YISRO • MAAMAR 10

וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת...

« Et tout le peuple vit les sons et les torches »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/torah-ohr/yisro/10/

1 וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר וגו'. להבין למה היה קול השופר במ"ת [במתן תורה]. וכי לכלי שיר היו צריכין.

«Tout le peuple voyait les sons, les torches et le son du chofar», etc. [Il faut] comprendre pourquoi le son du chofar retentit lors du Don de la Torah. Avait-on besoin d'instruments de musique ?

ועוד וכי אין כלי זמר משובח ממנו. הענין הנה קול השופר הוא קול פשוט ומטיל אימה שהוא קול חרדה וכמ"ש אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו.

Et de plus : n'existe-t-il pas d'instrument de musique plus harmonieux que lui ? Voici l'explication : le son du chofar est un son simple, qui inspire l'effroi, car c'est un son qui fait trembler, comme il est écrit : «Si l'on sonne du chofar dans une ville, le peuple ne tremblera-t-il pas ?»

2 וכן במתן תורה כתיב ויהי קולות וברקים וגו' וקול שופר חזק מאד ויחרד וגו'. אך על כל זה נק' שופר על שם שפרו מעשיכם שהוא הממשיך תענוג שבו

De même, lors du Don de la Torah, il est écrit : «Il y eut des voix et des éclairs», etc., «et le son du chofar était très puissant, et [tout le peuple] trembla», etc. Pourtant, malgré tout cela, on l'appelle chofar en référence à «Améliorez (shaprou) vos actes», car c'est lui qui attire le plaisir qu'il contient,

ועל ידו נמשך למטה להיות התהוות תענוג כי הוא מבחי' מקור התענוגים והמשכה זו היתה צריכה להיות במתן תורה מבחינת כי עמך מקור חיים מקור התענוגים:

et par son intermédiaire [le plaisir] est attiré ici-bas, de sorte que le plaisir vienne à l'existence ; car il relève du niveau de la source des plaisirs. Cet influx devait se produire lors du Don de la Torah, à partir du niveau de «Car auprès de Toi est la source de la vie», la source des plaisirs.

3 וביאור ענין זה כי הנה צריך להבין ענין מתן תורה שהרי גם קודם מתן תורה היו צדיקים ונביאים.

Explication de cette question : nous devons comprendre ce qu'a accompli le don de la Torah, car, même avant le don de la Torah, il y avait des justes et des prophètes,

כמו אדם הראשון חנוך מתושלח כו'. ואברהם קיים כל התורה גם עד שלא ניתנה. כמ"ש וישמר משמרתי רק שהיה זה ברוחניות כו'.

tels qu'Adam, le premier homme, 'Hanokh, Metouchéla'h, etc. Avraham accomplit lui aussi toute la Torah avant même qu'elle ait été donnée, comme il est écrit : « Il a gardé Mes prescriptions » ; seulement, cela se faisait dans la spiritualité, etc.

ואיזו שינוי היה בנתינת התורה בגשמיות. אך הנה מעלת אברהם היתה הלוך ונסוע הנגבה שנעשה בחי' מרכבה לבחי' נגבה.

Quel changement le don de la Torah sous une forme matérielle a-t-il donc apporté ? Or, la distinction d'Avraham était qu'il « allait et poursuivait son chemin vers le sud » : il devint le niveau d'un char (merkava) pour le niveau du « sud ».

ועד שנעשה מרכבה היה תמיד בבחי' הלוך ונסוע דהיינו בחינת רצוא ושוב (רק דגבי חיות המרכבה כתיב והחיות רצוא ושוב. ומדרגת אברהם היתה למעלה מהם נקרא בשם הלוך ונסוע)

Et, jusqu'à ce qu'il devînt un char, il était constamment au niveau de « aller et poursuivre son chemin », c'est-à-dire au niveau de « courir et revenir » (ratso vachov). (Toutefois, au sujet des 'Hayot du Char, il est écrit : « Et les 'Hayot couraient et revenaient » ; le rang d'Avraham se situait au-dessus du leur, [aussi] est-il désigné par l'expression « aller et poursuivre son chemin ».)

ומהו ענין רצוא ושוב. הנה כתיב עושה שלום במרומיו. שיש אש ומים ואין המים מכבין את האש.

Et que signifie « courir et revenir » ? Il est écrit : « Il fait la paix dans Ses hauteurs » : il y a du feu et de l'eau, et l'eau n'éteint pas le feu.

ולכאורה אינו מובן איך שייך לומר במרומיו אש ומים ומהו המים מכבין את האש עד שהוצרך לעשות שלום.

À première vue, cela n'est pas compréhensible : comment peut-on parler de feu et d'eau « dans Ses hauteurs » ? Et que signifie que l'eau éteint le feu, au point qu'il ait fallu faire la paix ?

אך הענין דאש ומים הן הם בחינת רצוא ושוב ונודע שיסוד האש בלב ששם הצמאון בחינת רצוא.

Mais l'explication est que le feu et l'eau sont eux-mêmes les niveaux de « courir » et de « revenir ». Comme on le sait, l'élément du feu se trouve dans le cœur, où se trouve la soif : le niveau de « courir ».

4 וכמאמר אם רץ לבך לבך דייקא והיינו ע"י בינה לבא שישים אל לבו ויתכונן בגדולת א"ס ב"ה שכשמו כן הוא אין לו סוף ואין לו תכלית רק הודו על ארץ וגומר.

Comme le dit l'adage: «Si ton cœur s'élance» — ton cœur, précisément. C'est-à-dire par Bina (compréhension), [qui est] «le cœur»: il prend à cœur et médite la grandeur de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, qui est tel que Son Nom: Il n'a ni fin ni limite, et seul «Son éclat est sur la terre», etc.

5 ומלכותך מלכות כל עולמים. שכל עולמים חיותם וקיומם והתהוותם מאין ליש הוא מבחי מלכותו ית'

Et « Ta royauté est la royauté de tous les mondes » : car la force vitale, l'existence et la venue à l'être de tous les mondes à partir du néant sont issues du niveau de Sa Mal'hout (souveraineté), béni soit-Il,

שהיא בחי הארה בעלמא התפשטות לזולתו שאינו נוגע לעצמותו ומהותו כביכול כי הוא קדוש ומובדל מגדר עלמין לא בבחינת ממלא ולא בבחי סובב.

qui n'est qu'un simple rayonnement, une extension vers ce qui est autre que Lui, sans toucher à Son essence et à Son être, pour ainsi dire ; car Il est saint et séparé de la catégorie des mondes, ni au niveau de la « lumière qui remplit » (memalé) ni à celui de la « lumière qui entoure » (sovev).

אשר ע"כ תכלה ותכסוף נפשו ליכלל וליבטל במציאות [במציאות] באור א"ס ב"ה ממש לדבקה בו ממש.

C'est pourquoi son âme languira et aspirera à être incluse et annulée dans son existence même dans la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, afin de s'attacher véritablement à Lui.

6 ולכן החיות רצוא ושוב כי בהיותם משיגים החיות הנמשך להם מקדושת א"ס ב"ה שאין לו סוף ותכלה כו'

C'est pourquoi « les Chayot courent et reviennent ». En effet, lorsqu'elles saisissent la force vitale qui leur est attirée depuis la sainteté de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, Lui qui n'a ni fin ni commencement, etc.,

הרי הם בוערים כמראה הלפידים בבחי רצוא כי היא מתהלכת בין החיות שהחיות הנמשך להם היא מתהלכת תמיד בבחי רצוא

elles brûlent « comme l'apparence de torches », au niveau de la « course », car « elle se déplace parmi les Chayot » : la force vitale qui leur est attirée est elle-même ce qui se déplace constamment au niveau de la « course »,

ג"כ להיות ואל אישת תשוקתך ליבטל וליכלל באור א"ס ב"ה ממש כשלהבת העולה מאיליה אך אח"כ הם בחינת שוב וכמאמר אם רץ לבך שוב לאחד.

afin d'être également dans l'état de « ton désir se portera vers ton mari » : être annulées et incluses dans la Lumière infinie (Or Ein Sof) même, béni soit-Il, comme une flamme qui s'élève d'elle-même. Mais ensuite, elles sont au niveau du « retour », selon l'adage : « Si ton cœur court, reviens vers l'Un. »

ובחינת שוב הזה הוא מבחינת יסוד המים שבמוח בחי' חכמה כח מ"ה [מה] מה פשפשת מה ידעת כו'.
וזהו שוב לאחד שהשוב הוא ג"כ מבחינת אחד.

Et ce « retour » provient de l'élément de l'eau qui se trouve dans le cerveau, du niveau de 'Hokhma (sagesse), koach mah, « la force du "quoi" » : « Qu'as-tu examiné ? Que sais-tu ? », etc. C'est là le sens de « reviens vers l'Un » : le retour, lui aussi, provient du niveau de « Un ».

7 והנה בבחי' שוב בבחי' ומדרגה זו אין המים שבמוח מרזין את הצמאון שמיסוד האש שבלב להיות מכבין את האש לגמרי ולהיות נופל עי"ז ממדרגת הצמאון והתשוקה שבלב.

Or, au niveau du « retour », à ce niveau et à ce degré, l'eau du cerveau n'apaise pas la soif issue de l'élément de feu dans le cœur au point d'éteindre complètement le feu, de sorte qu'il tomberait alors du degré de la soif et de l'aspiration qui sont dans le cœur.

כי הנה יש בכח הלב להתגבר עוד בבחי' אש וצמאון ולהוסיף מדורת אש השלהבת עזה ביתר שאת וכמ"ש בס"י [בספר יצירה] אש ממים כו'. וכמה מיני אש. אש אוכלת ואש שותה.

Car le cœur a encore la capacité de s'intensifier dans le feu et la soif, et d'attiser davantage le brasier, une flamme ardente, avec une force toujours plus grande, comme il est écrit dans le Sefer Yet-sira : « le feu à partir de l'eau », etc. Il existe plusieurs sortes de feu : un feu qui consume et un feu qui boit.

וכך היתה מעלת ומדת אברהם אבינו ע"ה [עליו השלום] הלך ונסוע תמיד בבחי' רצוא ושוב אש ומים אש למעלה ממים ומים למעלה מאש עד רום המעלות עד שנעשה מרכבה:

Telle était la distinction et la qualité de notre père Avraham, que la paix soit sur lui : « aller et voyager » constamment, dans le mouvement de « course et retour », feu et eau, le feu au-dessus de l'eau et l'eau au-dessus du feu, jusqu'aux sommets les plus élevés, jusqu'à ce qu'il devienne un char.

8 אך הנה כל זה הוא במעלת ומדרגת רוחניות העולמות במעלת הצדיקים ההולכים לפני האלהים ומעלת מלאכי השרת.

Mais tout cela relève du rang et du degré de spiritualité des mondes : du rang des justes qui marchent devant D.ieu, et du rang des anges du service divin.

אך לא כל אדם זוכה לזה שיערה עליו רוח ממרום לבא לבחי' ומדרגה זו להיות

Mais tout homme ne mérite pas qu'« un esprit d'en haut » soit répandu sur lui, pour parvenir à ce niveau et à ce degré, et être

תמיד בבחי' הלוך ונסוע לזה ניתנה התורה הן הם המצות גשמיים בעשיה גשמיית שבהן ועל ידם יוכל כל אדם ג"כ להיות בבחי' הלוך ונסוע.

constamment dans une disposition de « marche et de voyage ». C'est pour cela que la Torah fut donnée : les mitsvot physiques accomplies par des actes physiques, dans lesquelles et par lesquelles tout homme, lui aussi, peut être dans une disposition de « marche et de voyage ».

9 והענין כי הנה בעשיה גשמית של התורה יש ג"כ בחי' אש ומים. כי הנה התורה היא מים שיורדת ממקום גבוה למקום נמוך. ונקרא אל תאמרו מים מים ב"פ [ב' פעמים] מים.

L'explication est la suivante : dans l'accomplissement matériel de la Torah, il existe également l'aspect du feu et de l'eau. En effet, la Torah est de l'eau, qui descend d'un lieu élevé vers un lieu inférieur. C'est ce qu'évoque l'expression « Ne dites pas : "De l'eau, de l'eau" » : le mot « eau » est répété deux fois.

מים העליונים בחי' ים החכמה וי"ד עלאה שהיא למעלה מבחי' גילוי התורה עצמה דאורייתא מחכמה נפקת שגילוייה הוא מחכמה ולמטה וירדה ממקום גבוה למקום נמוך י"ד תתאה.

Les eaux supérieures sont le niveau de la mer de 'Hokhma (sagesse) et du youd supérieur, qui se situe au-dessus du niveau de la révélation de la Torah elle-même ; car « la Torah émane de 'Hokhma », c'est-à-dire que sa révélation procède de 'Hokhma vers le bas, et qu'elle est descendue d'un lieu élevé vers un lieu inférieur, le youd inférieur.

ומים תחתונים בסוף מעשה קיום המצות גשמיות בפועל ממש שהם בבחי' מלכותך מלכות כל עולמים. אבל על כל זה מלכותך כתיב (בכינוי ק').

Les eaux inférieures se trouvent, à l'aboutissement, dans l'accomplissement concret des mitsvot matérielles, qui relèvent du niveau de « Ton règne est le règne de tous les mondes ». Pourtant, il est écrit « Ton règne » (avec le suffixe kaf, qui signifie « Ton »),

ששרשם הוא מבחי' מים העליונים בחי' מלכותו של א"ס ב"ה בעצמו ובכבודו כביכול רק שנמשך למטה להיות מלכות כל העולמים ומים התחתונים.

car leur racine se trouve dans le niveau des eaux supérieures, le niveau de la Mal'hout (souveraineté) de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, dans Son être propre et dans Sa gloire, pour ainsi dire ; seulement, elle est attirée vers le bas pour devenir le règne de tous les mondes et les eaux inférieures.

ודרך כלל רמ"ח מ"ע [מצות עשה] הם הן בחי' מים שהם חסדים לפי שבהם ועל ידם נמשך המשכת אור"ס
[אור אין סוף] ב"ה למטה

De manière générale, les 248 commandements positifs sont du niveau de l'eau, qui relève des 'Hassadim (bontés), car c'est en eux et par leur intermédiaire que la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, est attirée vers le bas,

כמאמר אשר קדשנו במצותיו שע"י המצות נמשך קדש העליון דהיינו בחי' קדוש ומובדל כו' להיות
שורה ומתגלה למטה וכל המשכה היא בחי' חסד ומים כו'

comme le disent les mots [de la bénédiction]: «Qui nous a sanctifiés par Ses commandements»: par les mitsvot, la sainteté suprême est attirée vers le bas, c'est-à-dire le niveau de «saint et séparé», etc., afin de résider et de se révéler ici-bas; et toute attraction vers le bas relève du 'Hessed (bonté) et de l'eau, etc.

אך יש בהם ג"כ בחי' אש גבורות וצמצומים להיות המצוה דוקא באופן זה ובענין זה שצוה עלינו,
שמצותיו הוא בכך דוקא וכמו סוכה שהיא גבוה למעלה מעשרים אמה פסולה

Cependant, elles comportent aussi l'aspect du feu, des Guevourot (retenues) et des contractions (tsimtsoumim): la mitsva doit être accomplie précisément de cette manière et selon cette forme, comme Il nous l'a ordonné, car Son commandement doit être exécuté précisément ainsi. Par exemple, une soukka qui dépasse vingt coudées de hauteur est invalide,

וכן ציצית להיות החוטין שלמים וכיוצא בזה בכל המצות שפרטיהן ודקדוקיהן הן הם בחי' גבורות
וצמצומים אלא שהם כלולים מחסדים ג"כ כו'.

de même, les tsitsit, dont les fils doivent être intacts; et il en va ainsi de toutes les mitsvot, dont les détails et les exigences précises sont eux-mêmes du niveau des Guevourot et des contractions, bien qu'elles comprennent également des 'Hassadim, etc.

10 והרי נמצא שיש בתורה ג"כ בחי' אש ומים בעשיה גשמית ג"כ וע"י אתערותא דלתתא אתערותא
דלעילא להיות ג"כ הלוך ונסוע וכח זה להיות נמשך אתערותא

Il apparaît donc que la Torah aussi comporte un aspect de feu et d'eau, même dans l'action matérielle; et, par un éveil d'en bas, [survient] un éveil d'en haut, de sorte qu'il y ait également «aller et cheminer». Et ce pouvoir, pour un éveil

דלעילא על ידי אתערותא דלתתא ניתן לישראל במתן תורה שזהו ענין נתינת התורה שניתן להיות נקי שם מצוה על דברים גשמיים להיות בהן כח זה שעל ידם יומשך אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה.

d'en haut à être attiré par un éveil d'en bas fut donné à Israël lors du don de la Torah. Car c'est là le sens du don de la Torah : il fut accordé que le nom de « mitsva » puisse être appliqué à des choses matérielles, afin qu'elles possèdent ce pouvoir de faire descendre par leur intermédiaire la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il.

אך להבין מאחר שגם ע"י בחי' התורה יבא ויגיע לבחי' הלוך ונסוע א"כ למה לא ניתנה התורה לאברהם שקיים כל התורה ברוחניותה ולמה לא ניתנה לו גם בגשמיותה:

Mais il faut comprendre : puisque, par la Torah aussi, on parvient au niveau de « aller et cheminer », pourquoi la Torah ne fut-elle pas donnée à Avraham, qui accomplit toute la Torah dans sa dimension spirituelle ? Pourquoi ne lui fut-elle pas donnée également dans sa dimension matérielle ?

11 ולהבין זה צריך להקדים כאור הטעם שיש הכח הגדול הזה במצות להיות על ידם דוקא המשכת אור א"ס ב"ה

Pour comprendre cela, il faut d'abord expliquer pourquoi les mitsvot possèdent ce grand pouvoir : c'est précisément par elles que la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, est attirée vers le bas.

והרי כל המצות נעשים מדומם צומח חי כגון קרבן מנחה סולת מצומח וקרבנות בהמה ותפלין של קלף מעור בהמה כו' שהיו תחת ממשלת קליפת נוגה.

alors que toutes les mitsvot sont accomplies au moyen du minéral, du végétal et de l'animal. Ainsi, l'offrande végétale est faite de farine fine, issue du règne végétal ; les sacrifices sont des animaux ; et les téfilines sont faites de parchemin, tiré de la peau d'un animal, etc. — tous ces éléments relevaient de la domination de la kelipat noga (l'écorce «lumineuse»).

12 ואיך יהיו הקרבנות דוקא אשה ריח ניחוח לה' ריח היא העלאה ממטה למעלה. ניחוח לשון תרגום נחת דהיינו ירידה והמשכה מלמעלה למטה להוי"ה.

Comment donc les offrandes peuvent-elles être précisément «un sacrifice consumé par le feu, d'agréable odeur (rei'ah niḥoah) pour D.ieu»? Rei'ah, «odeur», désigne une élévation d'en bas vers le haut. Niḥoah est le mot neḥas employé par le Targoum : il signifie une descente et un prolongement d'en haut vers le bas, «vers Havaya».

פ"י להיות גלוי הוי"ה והמשכת אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה בעלמא דאתגלייא שע"י הקרבנות נמשך גלוי אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה למטה וכן ע"י מצות תפלין וציצית ממשיך אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה על נפשו.

C'est-à-dire : qu'il y ait une révélation de Havaya et une continuation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, dans le monde révélé (alma de'isgalya); par les offrandes, une révélation de la Lumière infinie, béni soit-Il, est attirée ici-bas. De même, par les mitsvot des tefillin et des tsitsit, on attire la Lumière infinie, béni soit-Il, sur son âme.

אך הנה נודע שהחיות המלוכש בדומם צומח חי. שרשו הוא מבחי' לפני מלך מלך וגו'.

Or, il est connu que la force vitale investie dans le minéral, le végétal et l'animal a sa racine dans le niveau de « avant qu'un roi ne régnât », etc.

13 וכמ"ש אחר וקדם צרתני. אחר למעשה בראשית שמאמר נעשה אדם הוא מאמר אחרון שבכל המאמרות.

Comme il est écrit : « Tu m'as formé derrière et devant » : « derrière » dans l'œuvre de la Création, car l'énoncé « Faisons l'homme » est le dernier de tous les énoncés ;

שמאמר תוצא הארץ וגו' ונפש חיה וגו' קדמו לו. ולכך המאכל מחיה את האדם הגם דהיינו מוצא פי הוי"ה שבמאכל.

car les énoncés « Que la terre fasse germer », etc., et « être vivant », etc., le précèdent. C'est pourquoi la nourriture donne la vie à l'homme, bien que cela se fasse [par] l'énoncé de la bouche de D.ieu qui se trouve dans la nourriture,

14 וכמ"ש כי על כל מוצא פי הוי"ה חיה האדם. מ"מ הרי גם באדם יש מוצא פי הוי"ה ולמה לא יחיה על מוצא פי הוי"ה שבעצמו

comme il est écrit : « Car l'homme vit de tout ce qui sort de la bouche de D.ieu. » Pourtant, l'homme aussi porte en lui la parole de la bouche de D.ieu [qui réside en lui] ; pourquoi donc ne vivrait-il pas de la parole de la bouche de D.ieu qui est en lui-même ?

אלא דהיינו משום שמוצא פי הוי"ה שבמאכל גבוה ממוצא פי הוי"ה שבאדם כו' כמ"ש במ"א. אך על כל זה הרי המאכל נפל למטה בשבירת הכלים וירד תחת ממשלת נוגה.

C'est plutôt parce que la parole de la bouche de D.ieu présente dans la nourriture est supérieure à celle qui se trouve dans l'homme, etc., comme cela est expliqué ailleurs. Pourtant, malgré tout, la nourriture est tombée lors de la brisure des réceptacles et est descendue sous la domination de Nogah.

15 ולכך נתגשם מאד ומגשם את האדם האוכלו שמוריד את נפשו להמשיך אחר גשמיות העולם ואפי' [ואפילו] הצדיק שאוכל לשובע נפשו כו' כמ"ש באור ענין זה במ"א מ"מ יותר היה יפה לו בלא המאכל.

C'est pourquoi elle est devenue très grossière et rend grossier celui qui la mange, en faisant descendre son âme pour qu'elle se laisse entraîner par la matérialité du monde. Même le juste qui « mange pour satisfaire son âme », etc., comme il est expliqué ailleurs à propos de ce sujet, serait néanmoins mieux sans nourriture.

16 ולכך משה רבינו ע"ה [עליו השלום] לא אכל בהר כל ארבעים יום הגם שמעלתו גבוה מאד מ"מ מצד חומריות המאכל וגסותו לא אכל ואפי' [ואפילו] מן שנקי לחם

C'est pourquoi Moïse notre maître, que la paix soit sur lui, ne mangea pas sur la montagne pendant les quarante jours. Bien que son niveau fût très élevé, néanmoins, en raison de la matérialité et de la grossièreté de la nourriture, il ne mangea pas ; même la manne, appelée « pain

אבירים לחם שמלאכי השרת ניזונים הימנו לא אכל איש זה משה לפי שרצה לקבל את התורה שהיא למעלה ממדרגת המלאכים שהרי הם בקשו תנה הודך על השמים כו'.

des puissants », le pain dont se nourrissent les anges du service, cet « homme », Moïse, n'en mangea pas, car il voulait recevoir la Torah, qui est au-dessus du niveau des anges ; ceux-ci avaient en effet demandé : « Place Ta splendeur dans les cieux », etc.

17 ולכך לא ניתנה תורה עדיין בימי אברהם כי בימי אברהם עדיין לא נתברר ונזדכך חומריות העולם להיות המשכת אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה ע"י מעשה המצות גשמיות שנלקחו מתחת ממשלת קליפת נוגה.

C'est pourquoi la Torah ne fut pas encore donnée du temps d'Avraham : à cette époque, la matérialité du monde n'avait pas encore été triée et affinée, de sorte que la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, puisse être attirée vers le bas par l'accomplissement des mitsvot physiques, qui avaient été prises sous la domination de la kelipat noga.

ולא היו יכולין לקבל הארת א"ס ב"ה להיות נקי עליהם שם מצות עד אחר יציאת מצרים שמצרים הוא כור הברזל

Et ils ne pouvaient recevoir l'illumination de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, de sorte que le nom de « mitsvot » leur soit attribué, avant l'Exode d'Égypte. Car l'Égypte est « la fournaise de fer »,

כמו מצרף לכסף וכור לזהב והיינו כדי להיות הגו סיגים מכסף שהכור הוא המפריד הסיגים דהיינו שלא יהיה תערובת פסולת בכסף וזהב.

comme «le creuset pour l'argent et la fournaise pour l'or». C'est-à-dire, afin de «retirer les scories de l'argent» : c'est la fournaise qui sépare les scories, de sorte qu'il n'y ait aucun mélange de déchets dans l'argent et l'or.

18 וכך הוא מצרים כור הברזל שזיכך את ישראל ע"י קושי השעבוד בחומר ובלבנים להיות נפרד הרע מן הטוב ויתפרדו כל פועלי און

De même, l'Égypte, la fournaise de fer, épura Israël par la dureté de l'asservissement « dans le mortier et les briques », afin que le mal se sépare du bien et que « tous ceux qui commettent l'iniquité soient dispersés »,

שע"י שהרע עושה פעולות רעות הוא כלה ונאבד כמ"ש חצי אכלה וגו' חצי כלים כו'.

car, lorsque le mal accomplit des actes mauvais, il s'épuise et disparaît, ainsi qu'il est écrit : « Je dépenserai Mes flèches », etc. ; « Mes flèches sont épuisées », etc.

19 וכמשל עלוקה שכאשר מוצצת דם האדם מיד מתה. וכאשר נזדככו ישראל נזדכך ג"כ העולם וגשמיותו וחומריותו כי כל העולם תלוי בישראל וכמ"ש גם את העולם נתן בלבם.

Comme dans l'analogie de la sangsue, qui meurt aussitôt qu'elle suce le sang d'une personne. Lorsque Israël fut raffiné, le monde lui aussi fut raffiné, dans sa dimension physique et matérielle, car le monde entier dépend d'Israël, comme il est écrit : « Il a aussi mis le monde dans leur cœur. »

ואזי נתבררו ג"כ מצות מעשיות להיות נקי בשם מצות שבהם וע"י תהיינה המשכת אוא"ס [אור אין סוף]

כ"ה גם באכילת קרבנות והקרבת מנחה סלת שמצומח הוא אשה ריה ניחוח לה'

Alors, les mitsvot pratiques furent elles aussi purifiées, de sorte qu'elles puissent être appelées « mitsvot », et qu'en elles et par elles puisse s'opérer un influx de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il : même dans la consommation des sacrifices et dans l'offrande d'un sacrifice de farine fine, qui provient du règne végétal, il est dit : « C'est un sacrifice consumé par le feu, une odeur agréable à D.ieu »

(ואף שגם האבות הקריבו ג"כ קרבנות מ"מ לא הקריבו אלא עולות ולא זבחים הנאכלים ולא מנחות שמצומח).

(Et bien que les Patriarches aient eux aussi offert des sacrifices, ils n'offraient cependant que des holocaustes, et non des sacrifices dont on mange, ni des offrandes de farine, qui proviennent du règne végétal.)

ועם כל הנ"ל יובנו כמה קושיות המבוארים בספרים כגון למה נשא יעקב ב' אחיות ועמרם נשא דודתו.

À la lumière de tout ce qui précède, plusieurs difficultés exposées dans les livres trouveront leur explication, par exemple : pourquoi Yaakov épousa-t-il deux sœurs, et pourquoi Amram épousa-t-il sa tante ?

וכמו שהיה מצרים כור הברזל להיות ע"י זה מתן תורה כך גלות אדום הוא כור הברזל להיות ע"י ימות המשיח.

Et de même que l'Égypte fut le creuset de fer en vue du Don de la Torah, l'exil d'Édom est le creuset de fer en vue des jours du Machia'h.

שהרי המצות אינן בטלות לימות המשיח לכולי עלמא והמצות יזדככו יותר בבחי' פנימיות וכמ"ש ומלאה הארץ דעה.

Car, selon toutes les opinions, les mitsvot ne seront pas annulées aux jours du Machia'h ; elles seront davantage raffinées, au niveau de la dimension intérieure (pnimiyout), comme il est écrit : « La terre sera remplie de la connaissance. »

וכן בפרט כל אדם היסורים שלו לזכך מצותיו אשר יעשה אותם האדם שיהיו מתוקנים להיות עולה ונכלל באור אין סוף ב"ה:

Il en va de même, en particulier, pour chaque personne : ses souffrances ont pour fonction de raffiner les mitsvot qu'elle accomplit, « que l'homme mettra en pratique », afin qu'elles soient rectifiées, s'élèvent et soient incluses dans la Lumière infinie, béni soit-Il.

20 ונחזור לעניננו שנתנת התורה בבחי' אש ומים למטה שע"י זה יהיה הלוח ונסוע כנ"ל. אך איך יהיו שני הפכים אש ומים ואין המים מכבין כו'.

Revenons à notre sujet: le don de la Torah est, en bas, au niveau du feu et de l'eau, afin que, par cela, il y ait « cheminement et voyage », comme mentionné plus haut. Mais comment deux opposés, le feu et l'eau, peuvent-ils coexister sans que l'eau éteigne le feu, etc. ?

ועל זה נאמר עושה שלום במרומיו שהשלום הוא כולל ב' הפכים והוא המחבר שניהם לפי שהוא גדול משניהם והם בטלים ונכללים בו.

À ce sujet, il est dit : « Il établit la paix dans Ses hauteurs » : la paix englobe deux opposés et les unit tous deux, car elle est supérieure à l'un comme à l'autre, et ils s'annulent et sont inclus en elle.

21 וזהו בחי' קול השופר כי שופר תוקעין אותו מפיו הקצר והקול יוצא ומתרחב ויוצא בסופו במקום הרחב. ועל זה נאמר מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה.

Et tel est le niveau du son du chofar. Car on sonne le chofar par son ouverture étroite ; le son s'en échappe en s'élargissant, puis sort à son extrémité, à l'endroit le plus large. À ce sujet, il est dit : « Du lieu étroit, j'ai appelé Yah ; Yah m'a répondu avec ampleur. »

פ"י מן המצר מקום צר שאינו מושג ולית מחשב' תפיסא ביה שהוא למעלה מכל ההשגות והוא ענין שופר שפרו מעשיכם ממשיך תענוג.

Cela signifie que le « lieu étroit » est un lieu si étroit qu'il ne peut être appréhendé, où « aucune pensée ne peut Le saisir », car il est au-dessus de toute compréhension. Tel est le sens de chofar, associé à « améliorez (chaprou) vos actes » : il attire le plaisir vers le bas.

אבל בעצמו הוא קול פשוט מקור התענוגים כי עמך מקור חיים כתיב בחי' עמך בטל ונכלל באו"ס [באור אין סוף] ב"ה ממש ומשם קראתי יה יו"ד עלאה

Mais en lui-même, c'est un son simple, la source des plaisirs, car il est écrit : « Car auprès de Toi est la source de la vie » : c'est le niveau de « auprès de Toi », annulé et inclus dans la Lumière infinie (Or Ein Sof) elle-même, béni soit-Il. Et c'est de là que « j'ai appelé Yah » : le youd supérieur,

בחי' חכמה וה' עלאה בינה היא רחובות הנהר הרחבת הדעת במה שמתבונן כו' (דהיינו שכבר יש בחי' השגה. משא"כ חכמה היא בחי' ברק כמ"ש במ"א).

le niveau de 'Hokhma (sagesse) ; et le hé supérieur, Bina (compréhension), correspond aux « étendues du fleuve », à l'élargissement de l'esprit dans ce que l'on médite, etc. (Autrement dit, il y a déjà là un niveau de compréhension, tandis que 'Hokhma est le niveau de l'éclair, comme cela est expliqué ailleurs.)

דהיינו שמשם התחלת התהוות חכמה ועדן ותורה להיות לעבדה ולשמרה ולעשות גן עדן וגלוי תענוג והשגת הנשמות ועי"ז ענני במרחב יי.

C'est-à-dire que c'est de là que commence l'émergence de 'Hokhma, d'Éden et de la Torah, afin de « la travailler et de la garder », et de faire le Jardin d'Éden, la révélation du plaisir et la compréhension des âmes. Et c'est par cela que « Yah m'a répondu avec ampleur ».

כי כמו שיש י"ה עלאין כך יש בחי י"ה תתאין יו"ד בחי בטול מים התחתונים חכמה תתאה יו"ד בראש ויו"ד בסוף וה' הוא בחי אש וצמאון שבלב שכל זה נמשך מן המצר הוא קול השופר הנ"ל.

Car, de même qu'il existe le Yah supérieur [youd-hé], il existe aussi le niveau du Yah inférieur : le youd est le niveau de l'annulation de soi (bitoul), des eaux inférieures, de la 'Hokhma inférieure — un youd au début et un youd à la fin — ; et le hé est le niveau du feu et de la soif dans le cœur. Tout cela est attiré depuis le « lieu étroit », qui est le son du chofar mentionné plus haut.

22 ודרך כלל הוא בחי תפלה בלחש כי ק"ש [קריאת שמע] וברכותיה יוצר משרתים והאופנים ברעש גדול בוערת כמראה לפידים.

En général, cela correspond au niveau de la prière récitée à voix basse. Car, dans le Chema et ses bénédictions, « Qui forme les anges de service » et « les Ofanim avec un grand bruit », [ils sont] ardents « comme l'apparence de torches ».

ועי"ז נאמר ותחת הרקיע כנפיהם ישרות שכנפיהם נקי עפיתם ברצוא ממטה למעלה ברשפי אש שלהבת ובווערות וכל זה הוא תחת הרקיע שהרקיע נטוי על ראשם כעין הקרח הנורא. בחי קרח הוא בחי בטול.

À ce sujet, il est dit : « Et sous le firmament, leurs ailes étaient droites » : leurs « ailes » désignent leur envol dans l'« élan » du bas vers le haut, dans des éclats de feu et de flamme, ardents ; et tout cela se trouve sous le firmament, car le firmament est étendu au-dessus de leurs têtes « comme la glace redoutable ». Le niveau de la glace est celui de l'annulation de soi (bitoul).

אבל כאשר ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם הוא קול השופר שהוא למעלה מעלה גם מבחי הרקיע והיא בעמדם בתפלה

Mais lorsque « il y eut une voix au-dessus du firmament qui était au-dessus de leurs têtes », il s'agit de la voix du chofar, qui est bien au-dessus même du niveau du firmament ; et cela se produit « lorsqu'elles se tenaient debout », dans la prière,

ואזי תרפינה כנפיהם שבטל ונכלל גם בחי' הרצוא גם בחי' השוב ומיוחדים ביחוד גמור ואינו עולה לא בשם רצוא

et alors « elles abaissaient leurs ailes » : le niveau de l'« élan » comme celui du « retour » sont annulés et inclus, et ils sont unis dans une union parfaite, sans être désignés par le nom d'« élan »

ולא בשם שוב ומשם ענני במרחב להיות גלוי הוי"ה גם בהתרחבות הלב וזהו או יחזיק במעוזי יעשה שלום לי.

ni par le nom de « retour ». Et de là vient : « Il me répondit dans l'expansion », afin que Havaya se révèle aussi dans l'élargissement du cœur. Et c'est là le sens de : « Ou qu'il saisisse Ma forteresse, afin de faire la paix avec Moi ;

שלום יעשה לי. שלום בפמליא של מעלה ושל מטה דהיינו שיהיה מעלה ומטה שוין וכמו שהיה במצר כך במרחב כנ"ל:

il fera la paix avec Moi » : la paix dans la cour céleste et dans la cour terrestre, c'est-à-dire que le haut et le bas soient égaux ; et, comme cela se passait dans l'étroitesse, qu'il en soit ainsi dans l'expansion, comme mentionné plus haut.

23 וזהו וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר. קולות הם המשכות כמו קול הגשמי

Et c'est là le sens de : « Tout le peuple voyait les sons, les torches et le son du chofar. » Les « sons » sont des prolongements vers le bas, comme la voix physique,

שהוא ענין המשכת ההכל מהלב להוציא בפה בדבור. וכך על דרך משל המשכת אור אי"ס ב"ה מהעלם אל הגלוי נקי בשם קול.

qui consiste à faire monter le souffle du cœur pour le faire sortir par la bouche dans la parole. De même, par analogie, le prolongement de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, de l'occultation à la révélation est appelé kol, «voix».

24 וקולות לשון רבים כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] זוכה לתורה שניתנה בחמשה קולות הם ה'

פעמים מים כמו שיש ה' פעמים אור כו'.

Et « sons » est au pluriel, comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : « Il mérite la Torah, qui fut donnée au milieu de cinq sons. » Ceux-ci correspondent aux cinq occurrences de « eau », tout comme il y a cinq occurrences de « lumière », etc.

ומים הם המשכות החסדים שיורדים ממקום גבוה למקום נמוך דהיינו גלוי המשכת אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה במעשה המצות. ואת הלפידים דהיינו בחי' אש כוערות כמראה הלפידים ברצוא ותשוקה ממטה למעלה.

L'eau est l'influx des 'Hassadim (bontés), qui descendent d'un lieu élevé vers un lieu bas; c'est-à-dire la révélation de l'influx de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, dans l'accomplissement des mitsvot. «Et les torches»: c'est-à-dire le niveau du feu, brûlant «comme l'apparence de torches», dans un «élan» et un désir ardent qui montent d'en bas vers le haut.

וכל העם ראו והשיגו עין בעין רואים את הנשמע והכל היה מפני קול השופר שקול השופר שהוא מן המצר הוא מקור התענוגים וממנו נמשך מים ואש שהם הפכים כו' כנ"ל:

Et tout le peuple vit et saisit, face à face, «voyant ce qui est entendu». Tout cela était dû au son du chofar: car le son du chofar, qui vient «du lieu étroit», est la source des plaisirs, et c'est de lui que découlent l'eau et le feu, qui sont opposés, etc., comme il a été dit plus haut.

25 ואת ההר עשן. הנה עשן הוא ע"י שנאחז האור בדבר גשמי שיש בו יסוד העפר.

« Et la montagne fumait. » La fumée apparaît lorsqu'un feu s'empare d'une chose matérielle qui contient l'élément de la terre.

וכך ע"ד משל התהפכות נפש הבהמית שמנוגה לסטרא דקדושה נקרא בשם עשן. וטבע העשן שעולה כשמתקרב לאש מדליק ומאחז את האש בדבר שהעשן יוצא ממנו.

De même, par analogie, la transformation de l'âme animale, qui passe de la kelipat noga au côté de la sainteté, est appelée « fumée ». La fumée, par nature, s'élève: lorsqu'elle s'approche d'un feu, elle l'attise et fait que le feu s'empare de la chose dont elle émane.

26 וכך ע"י ההר עשן נעשה המשכת קולות ולפידים שהם בחי' רצוא ושוב דסטרא דקדושה כנ"ל.

De même, par « la montagne fumante », s'opère l'émanation des « sons » et des « torches », qui correspondent aux niveaux de « course » et de « retour » du côté de la sainteté, comme mentionné plus haut.

וירא העם וינעו. הנה העם האמור למעלה ברישיה דקרא וכל העם רואים וגוי קאי על ישראל.

« Le peuple vit et trembla. » Or, le « peuple » mentionné plus haut, au début du verset, dans les mots « Et tout le peuple voyait », etc., désigne Israël.

אבל סיפא דקרא וירא העם וינועו קאי על ערב רב שלא היו רואים את הקולות רק ויעמדו מרחוק.

Mais la fin du verset, « Le peuple vit et trembla », désigne le mélange des peuples (erev rav), qui ne vit pas les sons, mais seulement « se tint à distance ».

27 וביאור ענין זה הנה קולות הם המשכות מאור א"ס ב"ה. דהיינו מה שאור א"ס ב"ה שורה ומתגלה במה שבטל אליו ית'. ובטול זה מפני מה שמתפעל הנפש מקרב איש ולב עמוק.

Explication de cette idée : les «voix» sont des émanations de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il ; autrement dit, la Lumière infinie, béni soit-Il, réside et se révèle en tout ce qui s'annule devant Lui, béni soit-Il. Et cette annulation vient de ce que l'âme est émue «des profondeurs de l'intériorité de l'homme et de la profondeur du cœur».

28 ולהיות הנפש בחי נברא ובעל גבול ותתפעל מא"ס ב"ה שאינו בכחי גבול ולית מחשבה תפיסא ביה כלל הרי זה בחי קול והמשכה מא"ס ובלי גבול לבחי גבול.

Et pour l'âme, qui est un être créé et limité, d'être émue par l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, qui n'est pas limité et que «nulle pensée ne peut saisir» absolument, voilà le niveau d'une «voix» et d'un prolongement de l'infini et de l'illimité vers le limité.

אבל ערב רב לא היה בהם כח והתפעלות זו מהתבוננות בגדולת א"ס ב"ה בעצמו כביכול.

Mais le mélange des nations n'avait pas cette capacité ni cette émotion provenant de la contemplation de la grandeur de l'Infini, béni soit-Il, Lui-même, pour ainsi dire.

וכמו עד"מ שעיקר התפעלות שלהם הוא שמתפעלים מהליכת הגלגלים וגדלם וגבהם שיעור גדול כל כך ואין זה אלא בחי יש

Ainsi, à titre d'exemple, leur émotion principale venait de ce qu'ils étaient impressionnés par le mouvement des sphères célestes, par leur taille et par leur hauteur, si considérables; mais cela n'est que le niveau du yesh (existence),

אבל מבחי א"ס ב"ה שאין לו סוף וכי לא נמשך להם התפעלות כלל. ולכן אמרו ערב רב אלהים אשר ילכו לפנינו שיראוהו בעין גשמי:

tandis que du niveau de l'Infini, béni soit-Il, qui n'a pas de fin, etc., aucune émotion ne leur parvenait. C'est pourquoi le mélange des nations dit: «Des dieux qui marcheront devant nous», afin de le voir de leurs yeux physiques.

29 ובזה יובן מה שאמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] על המזיקין שאלמלא ניתן רשות לעין כו'. ואעפ"כ [ואף על פי כן] אין עושים כלום מפני מורא שמים. וכדאיתא בגמרא אלמלא מכרזי עלך ברקיע כו'.

Nous comprendrons ainsi ce que nos Sages, de mémoire bénie, ont dit au sujet des mazikin (esprits nuisibles) : « Si l'œil en recevait la permission... », etc. Pourtant, ils ne font rien, par crainte du Ciel, comme il est rapporté dans la Guemara : « Si l'on ne proclamait pas à ton sujet dans le Ciel... », etc.

ומאחר שיש להם מורא שמים כל כך עד שלא יוכלו לעבור את פי ה' הרי בחינה זו גדולה משל אדם שהוא בעל בחירה וא"כ למה נקראו מזיקין.

Or, puisqu'ils éprouvent une telle crainte du Ciel qu'ils ne peuvent transgresser la parole de D.ieu, ce niveau est supérieur à celui de l'homme, qui possède le libre arbitre. Pourquoi, dès lors, les appelle-t-on mazikin, « nuisibles » ?

אך הענין שזהו כלל גדול שעיקר ההפרש בין סטרא דקדושה ובין קליפה וסטרא אחרא שהמלאכים ונשמות דסטרא דקדושה יש להם בטול מהמשכת אור א"ס ב"ה בעצמו ובכבודו כביכול.

Mais voici l'explication : c'est là un grand principe. La différence essentielle entre le côté de la sainteté, d'une part, et kelipa et la sitra a'hra (l'autre côté), d'autre part, est que les anges et les âmes du côté de la sainteté possèdent une annulation de soi (bitoul) provenant de l'émanation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, en Son être propre et dans Sa gloire, pour ainsi dire.

30 ולכן בטול המלאכים גדול עד למאד שתפול עליהם אימתה ופחד אשר לא יוכלו שאת כי המשכה זו מאור א"ס ב"ה עצמו היא אצלם בבחי' גילוי.

C'est pourquoi l'annulation des anges est extrêmement grande, au point que « terreur et effroi s'abattent sur eux », et qu'ils ne peuvent le supporter ; car cette émanation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, Lui-même, leur est révélée.

משא"כ הקליפות וסטרא אחרא יניקתם ואחיזתם מעלמא דפרודא שאין המשכת אור א"ס ב"ה שורה ומתגלה בהם כלל בבחי' א"ס שהרי תופסים מקום דקרו ליה אלהא דאלהיא.

Il n'en va pas ainsi des kelipot et de la sitra a'hra : leur subsistance et leur emprise proviennent du monde de la séparation (alma deperuda), où l'émanation de la Lumière infinie, béni soit-Il, ne réside ni ne se révèle en eux sous son aspect infini, en aucune façon ; car ils se considèrent comme ayant une existence propre, puisqu'ils Le nomment le D.ieu des dieux ».

31 ועל זה נאמר מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור שכל עולמות עליונים מקבלים מבחיי מלכותו יתי

À ce sujet, il est dit : «Ta royauté est la royauté de tous les mondes, et Ta domination s'étend à chaque génération» : tous les mondes supérieurs reçoivent du niveau de Sa Mal'hout (souveraineté), qu'Il soit béni,

שממליכים אותו ומלכותו קבלו עליהם ברצון לכך חל עליהם שם מלוכה כמו במלך בשר ודם שנק' מלך שכאשר בני המדינה המליכוהו עליהם.

car ils Le proclament roi et acceptent volontairement Sa royauté ; le nom de «royauté» s'applique donc à eux. Il en va comme pour un roi de chair et de sang, qui est appelé roi lorsque les habitants du pays l'ont proclamé roi sur eux.

משא"כ בכל דור ודור שהם עלמא דפרודא לא יחול עליהם שם מלוכה אלא ממשלה שהוא בעל כרחם. Il n'en va pas ainsi pour «chaque génération», qui constitue le monde de la séparation : le nom de «royauté» ne s'applique pas à elle ; seule s'applique la «domination», qui s'exerce contre sa volonté.

32 וזהו ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי פי' שאנחנו בני ישראל מברכים וממשיכים אותך ממש Et c'est là le sens de : «et Te bénissant, que Ton Nom soit béni par la bouche de tout être vivant». Autrement dit, nous, les enfants d'Israël, Te bénissons et Te faisons réellement descendre,

דהיינו המשכת אור א"ס ב"ה בעצמו ובכבודו יתברך וברכה והמשכה זו היא בקולות דהיינו בתורה שניתנה בה' קולות ה' המשכות.

c'est-à-dire que nous faisons descendre la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, en Son être propre et dans Sa gloire, béni soit-Il. Cette bénédiction et cette descente s'accomplissent par les «voix», c'est-à-dire par la Torah, qui fut donnée avec cinq voix, cinq descentes.

הגם שהתורה מלובש' בענייניי [בעניינים] גשמיים וגם אנחנו מלובשים בגוף הגשמי הנה לפניו יתברך כחשכה כאורה.

Bien que la Torah soit revêtue de sujets matériels et que nous aussi soyons revêtus d'un corps matériel, devant Lui, béni soit-Il, «les ténèbres sont comme la lumière».

וכל היושב ושונה הקב"ה שונה כנגדו כו'. ודברי אשר שמתי בפיו ויתברך שמו בפי כל חי ששאר כל חי מברכים רק שמך בלבד:

Et «quiconque s'assied et étudie, le Saint béni soit-Il étudie face à lui», etc. Et: «les paroles que J'ai placées dans ta bouche». Et: «que Son Nom soit béni par la bouche de tout être vivant»: car tous les autres êtres vivants ne bénissent que Ton Nom seul.

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/torah-ohr/yisro/10/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak